

РЕШЕНИЕ

№ 4466

гр. София, 18.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 04.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Къскабийска, като разгледа дело номер **6438** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 във вр. чл. 226 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13 от Закона за социално подпомагане (ЗСП). Образувано е по жалба на В. И. П. от [населено място] срещу заповед № 93-ЗСП- 35 от 07.06.2011 г. на директора на дирекция "Социално подпомагане" - Л., потвърдена с решение № РД – 01 –286 от 01.07.2011 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт. Искане се от съда да постанови решение, с което да отмени заповед № 93-ЗСП- 35 от 07.06.2011 г.

Ответникът – директорът на дирекция “Социално подпомагане” – Л. не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

От доказателствата по делото е видно, че жалбоподателката е сезирала административния орган - директора на дирекция “Социално подпомагане” – Л. с молба – декларация вх. № 93-ЗСП-35 от 27.05.2011 г. с искане за отпускане на месечна помощ за отглеждане на деца. Лицето е декларирало, че е безработна, неомъжена, с три деца – Х. М. – родена 2003 г., Н. М. - роден 2008 г. и Д. М., роден 2010 г. В. П. е посочила, че живее с бащата на децата си С. Х. М., който е пенсионер по болест. В молбата –декларация П. е посочила както постоянен адрес: [населено място], [улица], така също и настоящ адрес: Б., [улица].

Изготвен е социален доклад, с който е предложено да бъде постановен отказ на месечна помощ по чл. 9, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане /ППЗСП/. В социалния доклад е посочено, че молителката не е намерена на посочения постоянен адрес, както и че живее на адрес различен от постоянния адрес, който не е отразен в документите и за самоличност, поради което не може да се изготви обективна социална анкета и да се прецени нуждата на лицето от подпомагане.

С оспорената в настоящото производство заповед № 93-ЗСП- 35 от 07.06.2011 г. на директора на дирекция "Социално подпомагане" - Л. е отказано отпускането на месечна помощ по чл. 9, ал. 1 от ППЗСП. Изложени са мотиви, че В. П. живее на друг адрес, различен от постоянния адрес, отразен в личната и карта, а лицето, с което съжителства е с постоянен адрес в друго населено място. Посочено е, че помощите се отпускат по постоянен адрес, на който се извършва социалната анкета, а в случая не може да се изготви обективна социална анкета и да се прецени нуждата на лицето от подпомагане.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата, представени с административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът формулира следните правни изводи:

Решението на горестоящия административен орган е връчено на жалбоподателя на 04.07.2011 г., поради което жалбата, подадена чрез ответния административен орган с вх. № 94ВВ/46 от 14.07.2011 г. се явява подадена в срок, от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената в настоящото производство заповед е издадена от компетентен орган - директорът на ДСП - Л., който съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗСП е оправомощеният от закона орган да разгледа и реши искането за отпускане на социална помощ.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ППЗСП право на месечна помощ имат лица или семейства, чийто доход за предходния месец е по-нисък от определен диференциран минимален доход. Съгласно чл. 12, ал. 2 от Закон за социално подпомагане, социалните помощи се отпускат след преценка на: 1) доходите на лицето или семейството; 2) имущественото състояние; 3) семейното положение; 4) здравословното състояние; 5) трудовата заетост; 6) възрастта; 7) други констатирани обстоятелства. В оспорената заповед не обсъден доходът на жалбоподателката спрямо диференцирания минимален доход, а като единствен мотив за постановения отказ за социално подпомагане е посочено, че лицето живее на адрес различен от постоянния адрес съгласно личните му документи за самоличност.

Нормата на чл. 8 от ППЗСП предвижда, че социалните помощи се отпускат на лица и семейства по постоянен адрес, на който се извършва и социалната анкета. Съгласно чл. 27, ал. 1 и ал. 2 от ППЗСП в срок до 20 дни от подаването на молбата-декларация социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад, като социалната анкета се провежда в дома на лицето или семейството по постоянен адрес. В разглеждания случай, още в подадената молба-декларация за социално подпомагане В. П. е посочила както постоянен, така също и настоящ адрес. По делото е представен социален доклад, от който се установява, че лицето не е открито на постоянния адрес по лична карта, но не е отразено дали е извършено посещение на посочения от оспорващата настоящ адрес. Както в изготвения социален доклад, така и в процесната заповед е посочено, че поради неоткриването на лицето на постоянния адрес не може

да бъде изготвена обективна социална анкета и да се прецени нуждата на лицето от подпомагане. В административния акт не са посочени причините, поради които не може да бъде изготвена обективна социална анкета, след като молителката още в подадената молба-декларация е посочила настоящ адрес, на който пребивава със семейството си, което включва три непълнолетни деца. По делото остава неизяснен въпросът дали е извършено посещение на посочения в молбата настоящ адрес и поради какви причини не е изготвена социална анкета относно лицето и семейството му. В тази връзка следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 8 от ППЗСП има отношение към определяне на териториалната компетентност на органа, който отпуска помощта, поради което има процесуалноправен характер и не представлява основание за отказ за социално подпомагане. След като лицето е декларирало, че не живее в момента на постоянния си адрес и е посочило адрес, на който пребивава, то социалните органи е следвало да извършат посещение по посочения адрес, да изготвят социална анкета, съответно социален доклад и да извършат преценка на обстоятелствата съгласно чл. 12, ал. 2 от ЗСП, както и дали са налице условията, предвидени в чл. 10 и чл. 11 от ППЗСП, сред които не е изискването лицето да живее на постоянния си адрес.

Както разпоредбата на чл. 27 от ППЗСП, така и разпоредбата на § 1, т. 11 от ЗСП, дефинираща понятието "социална анкета", не предвиждат възможност за социалните служители да не извършват социална анкета в случаите, когато лицето отсъства от постоянния си адрес. Социалната анкета е дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, която се изразява в проверка на място в дома на семейството, т.е. не е изрично предвидено посещение по постоянен адрес, и в проучване на документация и събиране на информация. Следва да се посочи, че съгласно § 1, т. 3 от ДР на Закона за българските лични документи /ЗБЛД/ "Постоянен адрес" е адресът в населено място на територията на Р. Б., където гражданинът е вписан в регистъра на населението. "Настоящ адрес" може да бъде постоянният адрес или друг адрес, на който лицето живее (§1, т. 4). Именно на посочения в молбата-декларация настоящ адрес социалните работници е следвало да извършат посещение, след като лицето изрично е декларирало, че живее на посочения адрес и до изготвят изискуемата социална анкета и социален доклад. Вместо това, на напълно формално основание, което не е сред предвидените в приложимите нормативни актове материално-правни основания за отказ на социална помощ, в нарушение на основните принципи в административния процес за обективност, съразмерност – справедливост и добросъвестност, директорът на ДСП – Л. е постановил оспорения отказ.

Поради изложеното, оспорената заповед № 93-ЗСП- 35 от 07.06.2011 г. следва да бъде отменена като незаконосъобразна, като преписката бъде изпратена на директора на дирекция "Социално подпомагане" – Л., който след изготвяне на социална анкета, да се произнесе по същество по подадената от В. П. молба – декларация вх. № 93-ЗСП-35 от 27.05.2011 г., съобразно указанията по тълкуването и прилагането на приложимите нормативни актове, дадени в мотивите на настоящото решение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, 3 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. И. П., ЕГН [ЕГН], Заповед № 93-ЗСП- 35 от 07.06.2011 г. на директора на дирекция "Социално подпомагане" - Л., потвърдена с решение № РД – 01 –286 от 01.07.2011 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град.

ИЗПРАЩА преписката, след влизане в сила на настоящото съдебно решение, на директора на дирекция "Социално подпомагане" – Л. за произнасяне с административен акт по същество по молба – декларация вх. № 93-ЗСП-35 от 27.05.2011 г., подадена от В. И. П., съобразно указанията по тълкуването и прилагането на приложимите нормативни актове, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: